

87. КАРАДЖА И ДИМКА

Задало ми се е задало,
сбора ми Света Троица.
Мало и голямо отива
и Димка иска да иде.
Мама си Димка не пуца:
– Тук седи, Димке, не отивай,
чу имаш много душмани,
най-големият ти душманин,
Караджа – твоят побратим.
Той ще те, Димке, улови,
улови, ще ти отмъсти.
Димка майка си не слуша,
че стана Димка отиде.
Голямо хоро правили,
заиграла Димка, запяла.
Караджа, неин побратим,
отдалеч ѝ глава клатеше
и се на Димка канеше.
Че той си Димка улови,
улови и отмъсти.